ANCHETA NOASTRĂ

CE PĂRERE AVEȚI DESPRE CAMPIONATUL REPUBLICAN DE ATLETISM PE ECHIPE?

Răspunzîndu-se unei necesități vitale a atletismului nostru, în acest an s-a organizat campionatul republican pe echipe, care angrenează – la cele două categorii – 26 de formații de cluburi și reprezentative de regiuni.

Dacă ținem seama de obiectivele majore pe care și le-a propus această competiție – **înviorarea generală a atletismului în toate regiunile țării, activizarea tuturor secțiilor și comisiilor locale și regionale de atletism, creșterea performanțelor în toate probele, promovarea și rodarea în concursuri a unui mare număr de tineri talentați etc.** – putem aprecia că întrecerea pe echipe – ediția 1965 înseamnă pentru atletismul nostru un important mijloc de progres multilateral.

Am urmărit, cum era și firesc, desfășurarea celor 6 etape de pînă acum ale competiției și putem afirma că obiectivele propuse sînt îndeplinite doar în linii generale. Totodată, urmărind evoluția atleților fruntași, ca și a „debutanților", stînd de vorbă cu mulți dintre ei, ca și cu o serie de cadre tehnice, ne-am dat seama că desfășurarea campionatului ridică unele probleme importante, care n-au permis ca lucrurile să urmeze drumul firesc, așteptat de toți.

Pentru că majoritatea acestor constatări se referă la probleme care privesc regulamentul, la altele de ordin metodic și organizatoric și pentru ca rezolvarea lor să poată fi realizată din timp, înainte de definitivarea calendarului competițional pe 1966, ne-am propus să punem în discuția unor specialiști cîteva din aspectele activității desfășurate în cadrul acestei competiții.

Iată răspunsurile primite :

Prelungire exagerată...

Gheorghe ZIMBREȘTEANU, antrenor federal :

„Desfășurarea ediției din acest an a campionatului pe echipe a fost caracterizată de două aspecte distincte. Turul competiției a reliefat interesul deosebit al consiliilor regionale ale UCFS și al cluburilor sportive, pentru dezvoltarea generală a activității atletice, preocuparea sporită a antrenorilor pentru îmbunătățirea muncii de selecție și pregătire. Rezultate: înviorarea activității atletice în diferite centre și secții, promovarea unor tineri talentați, creșterea nivelului mediu al performanțelor la majoritatea probelor cuprinse în program.

Nu același interes a caracterizat însă returul întrecerii. Chiar de la prima etapă a returului s-a constatat existența unor vechi lipsuri organizatorice și, în plus, prezența în concurs a unor atleți nepregătiți (se pare că pentru aceștia cele 4 luni de întrerupere au însemnat o... vacanță totală !), numeroase improvizații supărătoare. Evident, în patru luni de zile nu se puteau rezolva probleme vechi de ani și ani. Așteptam însă să vedem, în mod concret, măsuri practice și, mai ales, o muncă susținută.

Fără discuție, campionatul pe echipe și-a dovedit, în general, utilitatea. Întrucît majoritatea formațiilor participante au contat, în întreceri, pe cei mai buni atleți, membri ai lotului republican, programul de desfășurare a competiției a fost subordonat planului general de pregătire a lotului. De aceea, turul a avut loc în lunile aprilie și mai, iar returul în octombrie și noiembrie. Se vede deci că în plin sezon competițional nu a existat, de fapt, nici un concurs. În afară de aceasta, atît startul cît și finalul competiției s-au desfășurat, de multe ori, în condițiuni atmosferice nefavorabile și au impus prelungirea exagerată a sezonului de concursuri.

De ce nu se întocmesc clasamente separate?

Ion NAE, președintele clubului sportiv Dinamo București :

Împărtășesc părerea că o asemenea competiție este binevenită pentru atletismul nostru. Rezultatele generale trebuie apreciate și în funcție de obiectivele pe care și le-a propus acest campionat în actuala lui formă de desfășurare. A fost un sezon de consolidare organizatorică a secțiilor, de apiicare a unor măsuri menite să îmbunătățească atît munca de selecție cît și procesul de instruire, iar bilanțul cifric din 1965 va fi completat, fără îndoială, cu o serie de succese pe care le vom putea cunoaște și aprecia la justa valoare abia anul viitor, sau poate chiar peste doi ani.

Și pentru că mi s-a cerut părerea despre acest campionat, vreau să fac cîteva sugestii menite să contribuie la îmbunătățirea activității. O primă observație se referă la alcătuirea clasamentelor. Departe de a reprezenta o simplă statistică a punctelor, ele constituie un puternic stimulent în munca secțiilor, a cluburilor. Surprinde faptul că s-a ajuns la concluzia utilității unui clasament mixt ! Acest lucru poate diminua valoarea reală sau poate acoperi slăbiciunile unei formații. Și, în plus, nici nu ține seamă de particularitățile unor cluburi, care prin specificul lor pot dezvolta, de exemplu, mai mult atletismul masculin.

Poate că regulamentul viitoarei ediții a competiției va trebui să prevadă limite de vîrstă pentru anumite categorii de atleți, în sensul ca să se îngrădească participarea unora, care ani de-a rîndul se mențin la același plafon scăzut și nu mai arată nici un fel de perspectivă de progres. În felul acesta cluburile, chiar și Dinamo, ar fi obligate să acorde o mai mare atenție pregătirii serioase și promovării atleților tineri, juniorilor.

De asemenea, cred că este absolut necesar ca programul concursurilor să fie întocmit cu mai multă judiciozitate. În această privință un singur exemplu : în retur echipa Dinamo a susținut întîlnirile din cadrul celor 4 etape numai în... deplasare ! Ceea ce nu este cîtuși de puțin just.

Atenție la... vacanță!

Gheorghe MILIN, metodist pentru atletism la consiliul regional UCFS Banat :

Pentru regiunea noastră campionatul a însemnat prilejul unui reviriment în întreaga activitate atletică. Dacă performanțele nu s-au ridicat totdeauna la nivelul cerințelor, aceasta se explică și prin faptul că în acest an noi, ca și majoritatea formațiilor, n-am putut rezolva în întregime problema acoperirii tuturor probelor cu atleți de valoare, participînd în campionat cu ceea ce aveam încă din anii trecuți. Cred că ar fi bine ca, în viitor, să se limiteze treptat vîrsta competitorilor. Aceasta va face ca în toate regiunile să existe o mai intensă preocupare și mai multă responsabilitate pentru descoperirea și pregătirea tinerelor talente.

Se impune totuși o precizare. Punînd în discuție problema limitei de vîrstă nu mă gîndesc cîtuși de puțin la acei sportivi valoroși care au încă posibilități de a obține performanțe, ci la acei atleți plafonați, a căror folosire în etapele de campionat nu a contribuit aproape cu nimic la progresul atletismului din regiunea noastră.

Sînt categoric pentru renunțarea la sistemul mixt al clasamentului. Clasamentele separate pentru bărbați și femei vor oglindi mai fidel situația actuală și ne vor arăta unde trebuie să ne îndreptăm mai mult eforturile. În aceeași ordine de idei, socotesc că actualul sistem de punctaj (5—3—2—1 p) nu stimulează în măsură suficientă creșterea performanțelor și din această cauză nu contribuie, după părerea mea, la popularizarea și la atragerea a cît mai mulți spectatori în tribunele concursurilor. Pentru o apreciere reală și stimulativă a performanțelor, propun ca federația să studieze posibilitatea folosirii tabelei internaționale de punctaj, așa cum s-a făcut la întrecerile echipelor din categoria B.

Poate pare paradoxal că într-o discuție în care domină părerea că etapele returului sînt programate prea tîrziu eu să propun ca reluarea campionatului să se facă... și mai tîrziu. Motivarea, în ceea ce ne privește, este legată de dificultățile de pregătire a echipei, formată ca și în alte regiuni, în majoritate din studenți și elevi. Or, studenții și elevii revin din vacanță, la Timișoara, abia la jumătatea lunii septembrie !

12 echipe și 6 etape!

Ion SOTER, antrenor coordonator la clubul Steaua :

N-am să mai repet părerile exprimate despre utilitatea acestei competiții, care a făcut extrem de mult pentru activizarea secțiilor, pentru dezvoltarea nivelului mediu al atletismului.

Campionatul 1965 mi-a întărit convingerea că trebuie să privim în perspectivă, să nu ne reducem preocuparea la cîștigarea unei partide sau alteia, la un loc fruntaș în clasamentul general. Trebuie să fim foarte atenți la aspectul metodic al programării tîrzii, la sfîrșit de sezon, a etapelor returului. Consider că data ultimelor etape este în defavoarea muncii de instruire și îi lipsește pe atleții fruntași de un repaos competițional, de refacere a posibilităților fizice și psihice, înaintea reluării pregătirii din lunile de iarnă.

Cred că una din soluțiile îmbunătățirii activității generale poate fi majorarea de la 9 la 12 a numărului echipelor din prima categorie, fără a se mări însă numărul etapelor (să se renunțe la returul competiției). Mă gîndesc ca primele patru etape să aibă loc în primăvară (aprilie—mai) iar ultimele două în toamnă (pînă la cel tîrziu jumătatea lunii octombrie).

În orice caz, o discuție — urmată de măsurile cele mai juste — despre problemele de structură organizatorică ale campionatului ne vor feri să greșim, în continuare, în ceea ce privește metodica antrenamentului. Argumentul că întrecerile campionatului sînt programate în luna octombrie, dat fiind faptul că și Jocurile Olimpice vor avea loc tot în această lună și că, deci, trebuie realizată forma maximă a sportivilor în această perioadă este desigur, important. Dar, să nu uităm că în 1968 sezonul concursurilor nu va începe din luna aprilie, ci mult mai tîrziu. Și acesta este cu totul un alt lucru !

O singură etapă și alte criterii de participare

Vladimir SIMIONESCU, din direcția educației tineretului din Ministerul Învățămîntului :

Actualul sistem după care se desfășoară campionatul pe echipe mi se pare o formulă competițională depășită. Nu este vorba numai de datele de desfășurare, ci și de criteriile de participare. Ce propun : categoria A să se desfășoare într-o singură etapă; categoria B cred că trebuie să se adreseze mai ales juniorilor (de data aceasta cu mai multe etape) și cu probe specifice vîrstei. Este foarte utilă și angrenarea celor care au depășit vîrsta junioratului, dar împărtășesc părerea că în acest caz probele trebuie organizate diferit. Este, de fapt, o cerință a metodicii de pregătire cu tinerii atleți. Programarea întrecerilor trebuie să țină seama de perioada pregătirilor și a examenelor școlare și universitare. Tocmai de aceea nu înțeleg de ce nu se prevede nimic în lunile de vacanță !

Atletism în noiembrie?

Baruch ELIAS, antrenor coordonator la probele de sărituri :

Este interesantă și foarte actuală această discuție, mai ales că acum avem o oarecare experiență și se pot desprinde unele concluzii practic verificate

De aceea se fac acum atîtea discuții, atîtea propuneri, cărora le voi adăuga și pe ale mele :

● ETAPELE CATEGORIEI B, programate în luna iunie, coincid cu perioada examenelor școlare. Trebuie revizuită programarea lor.

● CA SĂ SE EVITE OBOSEALA CONCURENȚILOR pricinuită de întreceri și de deplasări, propun ca etapele să nu se mai desfășoare săptămînal, ci bilunar. De asemenea, pentru simplificarea organizării concursurilor mă gîndesc ca o etapă să nu mai aibă loc sîmbăta și duminica, ci numai duminica, în două reuniuni.

● ATLETISM ÎN NOIEMBRIE ? Mi se pare nepotrivită această lună pentru a se mai obține performanțe. Colegul meu, Mihai Tintorescu, spunea despre alergătorii de fond, pe care-i antrenează, că n-au un timp de refacere corespunzător solicitărilor dintr-un an, întrucît după etapa de la 6–7 noiembrie ei vor lua parte și la faza regională a campionatului de cros, iar de la 1 decembrie își vor relua pregătirea pentru viitorul sezon. Atleții, indiferent de specialitatea lor, trebuie să beneficieze de odihnă (tratamente medicale, refacerea potențialului general) pentru a putea realiza un randament cît mai ridicat în pregătirea de iarnă.

● TREBUIE GENERALIZATĂ FOLOSIREA TABELEI DE PUNCTAJ în ierarhizarea echipelor. Aceasta va stimula mai mult preocuparea pentru realizarea performanțelor.

● O PROBLEMĂ RIDICATĂ DE CALIFICAREA ECHIPELOR ÎN CATEGORIA A. Nu discut despre meciul de baraj al formațiilor din grupa „provinciei". Este foarte just acest sistem. În schimb, mă gîndesc la faptul că una dintre cele 5 echipe bucureștene (de exemplu Progresul) promovează automat în locul Metalului. În acest caz, sistemul nu mi se mai pare just, mai ales că – între noi fie vorba – Progresul (cu echipa pe care o are) n-ar avea nici o șansă într-un meci cu Metalul și, în mod practic, anul viitor va fi ultima clasată !

Specializare sau... „de toate"?

Silviu DUMITRESCU, antrenor coordonator la clubul Metalul :

După părerea mea, este nejust să pretindem ca acest campionat pe echipe să rezolve toate lipsurile atletismului nostru, rămase în... suspensie de atîția ani. Este normal ca programarea întrecerilor la început și la sfîrșit de sezon competițional să nu găsească toți atleții în cea mai bună formă, mai ales că nici condițiile atmosferice nu sînt cele mai potrivite. De asemenea, fiind o competiție pe ECHIPE în care punctele contează în primul rînd, campionatul nu trebuie privit numai prin prisma performanțelor, ci și a locurilor ocupate și a adversarilor întîlniți.

Secțiile de atletism din cluburi s-au orientat ani de zile spre stricta specializare a antrenorilor, în raport cu necesitățile sportului de performanță și ca urmare a recomandărilor colegiului central de antrenori din FRA. În mare parte această specializare a fost încununată de succes. De aceea, nu trebuie să surprindă și nici să îngrijoreze lipsa de participanți sau rămînerea în urmă la unele probe constatate la o serie de echipe. Echipa Steaua, virtuală cîștigătoare a acestui campionat, nu are aruncători pentru că nu are nici un antrenor specialist; formația Știința n-are fondiști și mărșăluitori etc. Aceștia nu pot fi „crescuți" decît de antrenori specialiști și pentru a putea obține categoria a II-a de clasificare, așa cum cere regulamentul, sînt necesari 2—3 ani. La Metalul activăm practic doar 3 antrenori. N-avem cum să cuprindem toate probele din atletism !

Dintre principalele aspecte pozitive ale desfășurării campionatului remarc :

● INTERESUL MAI MARE PENTRU ATLETISM manifestat de consiliile regionale ale UCFS și de cluburile sportive;

● CREȘTEREA NIVELULUI PERFORMANȚELOR MEDII la majoritatea probelor, ceea ce a făcut posibilă înregistrarea — pentru prima oară — a cîte 50 de performanțe la unele probe deficitare prin numărul lor de practicanți (cursele de fond).

★ ★ ★

Cîteva concluzii

Ca fiecare dintre tehnicienii care au răspuns anchetei noastre, împărtășim părerea că, într-adevăr, acest campionat pe echipe, cu toate lipsurile care au apărut, a dat multă viață atletismului nostru și sîntem absolut convinși că la viitoarele sale ediții va înregistra un nivel calitativ cu mult superior.

Dar, așa cum am mai arătat și cu alte prilejuri, nu putem trece peste o serie de repetate deficiențe, semnalate încă de la prima etapă. Improvizațiile, prezența unor sportivi plafonați, faptul că majoritatea echipelor n-au reușit să „acopere" unele probe, că rezultatele n-au depășit, cu unele excepții, un nivel valoric modest, că nu pretutindeni desfășurarea concursurilor s-a făcut în cele mai bune condițiuni (stadioane neamenajate, lipsă de materiale, arbitri puțini și unii... improvizați etc), sînt lacune însemnate care, după părerea noastră, ar fi putut fi în mare măsură evitate. Spunem aceasta deoarece acest campionat nu trebuie considerat, așa cum greșit au făcut unele cluburi și consilii regionale ale UCFS, drept un experiment. Pregătirea pentru trecerea la această formă competițională s-a făcut din timp (în 1962 și 1963 a fost organizat concursul republican pe echipe reprezentative de regiuni, iar anul trecut au avut loc întrecerile, tot pe echipe, ale primei Spartachiade republicane). Deci, a existat posibilitatea pregătirii sub toate aspectele, în special organizatoric, a acestei competiții și consolidarea secțiilor. Adevărul este că selecția și pregătirea echipelor a început abia în acest an, cu puțin timp înaintea începerii campionatului și că de aici au pornit cele mai multe dintre lipsurile constatate.

Lucrurile pot și trebuie să fie radical schimbate ! Se înțelege că este necesară o îmbunătățire continuă a muncii la nivelul secțiilor de atletism din cluburi și asociații, o preocupare sporită a antrenorilor și profesorilor de educație fizică, a consiliilor UCFS.

De asemenea, credem că foarte multe dintre propunerile făcute de interlocutorii noștri pot contribui la îmbunătățirea generală a activității atletice. Printre altele, ni se par interesante propunerile referitoare la mărirea numărului de echipe, la sistemul de promovare și retrogradare, de întocmire separată a clasamentelor întrecerii și mai ales de desfășurare a etapelor la datele cele mai convenabile, în raport cu cerințele metodice și ale planului general de pregătire.

În orice caz, o analiză a tuturor acestor aspecte în cadrul federației de specialitate se impune !

Pagină realizată de **ROMEO VILARA** și **DAN GÎRLEȘTEANU**